

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

EPIST. XXVIII.

LOCA mutata, animum non mutant. ipse te debes. Tolle internam ægrimoniam, omnis locus bonus iucundusque erit. Eligam tamen, si possum, quietissimam & minus turbis aut virtutis opportunum. Clausula: Peccata tua nosce, iam es saluus.

Hoc tibi soli putas accidisse, & admiraris quasi rem nouam: quod peregrinatio ne tam longa, & tot locorum varietatibus, non discussisti tristitiam grauitatemque mentis. Animus debes mutare, non cælum. Licet vastum traieceris mare, licet (vt ait Virgilius noster) terraque urbesque recedant: sequentur te, quocumque peruenieris, via. Hoc idem euidam querenti Socrates ait: Quid miraris, nihil tibi ¹ peregrinationes prodesse, cum te circumferas? Premit te eadem causa quæ expulit. Quid terrarum inuare nouitas potest? quid cognitio urbiuum, aut locorum? in irritum cedit ista iactatio. Quæris quare te fuga ista non adiuuet? tecum fugis. Onus animi deponendum est: ² non ante tibi ullus placebit locus. Talem nunc esse habitum tuum cogita, qualem Virgilius noster vatis inducit, iam concitatæ & instigatæ, multumque habentis in se spiritus non sui: *Bachatur vates, magnum si pectore posset*

Excusisse Deum.

Vadis huc & illuc, ut excusias insidens pondus, quod ipsâ iactatione incommodiis sit. sicut in naui onera immota minus urgent: inæqualiter conuoluta, citius eam partem in quam incubuere demergunt. Quidquid facis, contra te facis, & motu ipso noces tibi. ægrum enim concurrit. At cum iltud exemeris malum, omnis mutatio loci iucunda fiet. In ultimas expellaris terras licebit, in quolibet barbaræ angulo colloceris: hospitalis tibi illa qualiscumque sedes erit. Magis quis veneris, quam quo, interest: & ideo nulli loco addicere debemus animum. Cum hac persuasione viendum est: Non sum vni angulo natus: patria mea totus hic est mundus. Quod si liqueret tibi, non admirareris, nil adiuvari te regionum varietatibus, in quas subinde priorum tadio migras. Prima enim quæque placuissest, si omnem tuam crederes. Non peregrinaris, sed erras & ageris, ac locum ex loco mutas: cum illud quod queris, ³ Bene vivere, omni loco positum sit. Num quid tam turbidum fieri potest, quam forum? ibi quoque licet quiete vivere, si necesse sit. Sed si liceat disponere se, conspectum quoque & viciniam fori procul fugiam. nam vt loca grauia, etiam firmissimam valetudinem tentant: ita bona quoque menti, necdum adhuc perfectæ, & conualecenti, sunt aliqua parum salubria. ⁴ Dissentio ab his qui in fluctus medios eunt, & tumultuosam probantes vitam, quotidie cum difficultatibus rerum, ⁵ magno animo colluctantur. Sapiens feret ista, non elget: & malet in pace esse, quam in pugna. Non enim multum prodest virtus sua proiecisse, si cum alienis rixandum est. Triginta, inquis, tyranni Socratem circumsternerunt, nec potuerunt animum eius infringere. Quid interest, quot domini sint? seruitus vna est. Hanc qui contempfit, in quantalibet turbâ dominantium liber est. Tempus est desinere, sed si prius portu-
tum soluero. ⁶ Initium est salutis, notitia peccati. Egregiè mihi hoc dixisse videtur Epicurus. Nam qui peccare se nescit, corrigi non vult. deprehendas te oportet, antequam emendes. Quidam virtutis gloriantur. Tu existimas aliquid de remedio cogitare, qui mala sua virtutum loco numerant? Ideo quantum potes, triplè coargue. inquire in te:
accu-

EPIST. XXVIII. 1. PEREGRINATIONES
PRODESSE.] Meus, profundit. Fuisse potuit, si
profundit.

2. NON ANTE TIBI.] Idem, non aliter tibi.

3. BENE VIVERE.] Horatius:

Quadrigit perimus bene vivere. quod petis,
hic est,

Est Vlubris: animus si te non deficit æquus.

4. DISSENTIO AB HIS.] Cuiusmodi Cynici.

5. MAGNO ANIMO.] Meus, magno opere.

6. INITIUM EST SALUTIS.] Ita Tertullianus,
Pænitentiam (hæc ex Notitia peccati, & adhæret)
humanae salutis quasi Pharam efficit.

7. DEPRE-

A accusatoris primū partibus fungere, deinde iudicis, nouissimè ⁷ deprecatoris. ⁸ aliquando te offendit.

EPIST. XXXIX.

MARCELLINVM difficultem corrigit. Adsperratur enim, & illudit: tamen non defesram, & fortasse vel sic peruvincam. Sententia Epicuri, Ne stude populo placere: id est, multis.

DE Marcellino nostro quæris, & vis scire quid agat. Rarò ad nos venit, nullâ alia ex causâ, quâm quia audire verum timet: à quo periculo iam abest. nulli enim nisi audituro dicendum est. Ideò de Diogene, nec minus de aliis Cynicis, qui libertate promiscuâ vñi sunt, & obuios quoque monuerunt, dubitari solet, an hoc facere debuerint. Quid enim si quis surdos obiurget, aut naturâ morbove mutos? Quare, inquis, B verbis parcam? gratuita sunt. Non possum scire an ei profuturus sim, quem admoneo: illud scio, alicui me profuturum, si multos admonuero. Spargenda est manus: non potest fieri, vt non aliquando succedat, multa tentanti. Hoc, mi Lucili, non existimo faciendum magno viro. diluitur eius auctoritas, nec habet apud eos satis ponderis, quos posset minus obsolefacta corriger. Sagittarius non aliquando ferire debet, sed aliquando deerrare. Non est ars, quæ ad effectum casu venit. Sapientia ars est. certum petat: eligat profecturos: ab his quos desperauit, recedat: non tamen citò relinquat, sed in ipsâ desperatione extrema remedia tentet. Marcellinum nostrum ego nondum despero. etiamnum seruari potest: sed si citò illi manus porrigitur. Est quidem periculum, ne porrigenrem trahat. magna in illo ingenij vis est; sed iam tendentis in prauum. Nihilominus adibo hoc periculum, & audebo illi mala sua ostendere. Faciet quod soler, aduocabit illas facetas, quæ risum euocare lugentibus possunt: & in se prium, deinde in nos iocabit: omnia quæ dicturus sum, occupabit. Scrutabitur scholas nostras, & obiiciet C philosophis congaria, amicas, gulam: ostender mihi alium in adulterio, alium in popinâ, alium in aulâ: ostender mihi lepidum philosophum ¹ Aristonem, qui ² in gestatione disserebat. hoc enim ³ ad edendas operas tempus acceperat. De cuius sectâ cum quereretur, Scaurus ait: *Vtique ⁴ Peripateticus non est.* De eodem cùm consulteretur ⁵ Iulius Græcinus, vir egregius, quid sentiret: *Non possum, inquit, tibi dicere. nescio enim quid de gradu faciat.* tamquam de esedario interrogaretur. Hos mihi ⁷ circulatores, qui philosophiam honestius neglexissent, quâm vendunt, in faciem ingeret. Constitui tamen contumelias perpeti. moueat ille mihi risum: ego fortasse illi lacrimas mouebo: aut, si ride-

7. DE PRECATORIS.] *Veniam à te pete,* emendaturus.

8. ALIQUANDO TE OFFENDE.] *Malim, & offendere. Deprecare, inquit, & impetrare: aliquando D & pñam, nec paenitentiam tantum habe.* A quo? ab ipso te, qui iudicium hoc exerces. Spectant ista ad Examen sui, de quo ego aliquid Manudict. III. Difserit. vlt.

EPIST. XXXIX. 1. ARISTONEM.] *Plures hoc nomine fuerunt, & quidam Stoicus, Zenonis auditor: quem noster aliquoties citat: Chium etiam patria facit. Valde altius iste, degener nominis & professionis.*

2. IN GESTATIONE.] *In effedo.*

3. AD EDENDAS OPERAS.] *Quasi de scenico, aut arenario loqueretur.*

4. PERIPATETICVS NON EST.] *Sedebat enim, non ambulabat.*

5. IULIVS GRÆCIVS.] *Quem eodem, quo hic elogio afficit, De Benefit. II. cap. XXI. Si exemplo*

magni animi opus est, vt emur Græcini Iulij, viri egregii, quem C. Cæsar occidit. *Est ille Iulij Agricola pater, studio eloquentiae sapientiaeque notus, ut ait Tacitus: Agricole, qui sacer Taciti ipsius fuit.*

6. DE GRADU FACIAT.] *Suspicatus olim (II. Saturn. cap. XII.) degradus legendum, vt retrogradus item formamus: & sanè quidam libri degradu, unicâ dictione referunt. Seruemus tamen, & dictum Arena censemus, vt illud De genu pugnare: in eodem Senecâ, De Prouid. cap. II. Quin & Liuius lib. XXXIV. Degradu conari. Sententiam hic puto, Esedarios solitos etiam pedites pugnare, de curru subito delapsos. Nescio igitur, aiebat, cuimodo hic Esedarius (ad Gestationem eius allusum) quem numquam de gradu & incessu pugnantem vidi.*

7. CIRCVLATORES.] *Vox additur meo libro, Circulatores sophistas. Porrò illi dicti, qui circulos & coronas populi cogant, vernacula aut scurria dicta proferunt, prestigias exhibent, aut alia plebecula miranda: Gracis & ypræ, pari causa.*

8. INSA-